

Af fremmede Tidsskrifter.

Verdens Kornproduktion.

I »Landtbruks-Akademiens Handlingar och Tidsskrift« for Aaret 1895 giver Gustav Sundbärg en Oversigt over Produktion og Konsumtion af Korn i de forskellige Lande. Vi meddele her et Uddrag af denne Afhandling, som for største Delen er bygget dels paa Neumann-Spallarts og Juracheks »Uebersichten der Weltwirtschaft« og dels paa den af de forenede Staters Department of Agriculture udgivne »Production and distribution of the principal Agricultural products«.

Som den Sædart, der har størst Betydning som Brødkorn, behandles først Hveden. Den hele aarlige Produktion udgjorde i Perioden 1883—94 (incl.) gennemsnitlig 616 Millioner Decitons (à 100 Kilogram). I de 5 sidste Aar var Gennemsnittet 643 Mill. Dt., og Produktionen skal efter Forfatterens Udtalelse endnu være i Stigning. Europa frembringer (omkring Aaret 1890) aarlig omtrent 361 Mill. Dt. Hvede, eller paa det nærmeste 1 Dt. for hver af dets Indbyggere. Men da vor Verdensdel aarlig behøver 410 Mill. Dt. (354 Mill. til Konsum og 56 Mill. til Saakorn), kommer der til at

Af fremmede Tidsskrifter.

Verdens Kornproduktion.

I »Landtbruks-Akademiens Handlingar och Tidsskrift« for Aaret 1895 giver Gustav Sundbärg en Oversigt over Produktion og Konsumtion af Korn i de forskellige Lande. Vi meddele her et Uddrag af denne Afhandling, som for største Delen er bygget dels paa Neumann-Spallarts og Juracheks »Uebersichten der Weltwirtschaft« og dels paa den af de forenede Staters Department of Agriculture udgivne »Production and distribution of the principal Agricultural products«.

Som den Sædart, der har størst Betydning som Brødkorn, behandles først Hveden. Den hele aarlige Produktion udgjorde i Perioden 1883—94 (incl.) gennemsnitlig 616 Millioner Decitons (à 100 Kilogram). I de 5 sidste Aar var Gennemsnittet 643 Mill. Dt., og Produktionen skal efter Forfatterens Udtalelse endnu være i Stigning. Europa frembringer (omkring Aaret 1890) aarlig omtrent 361 Mill. Dt. Hvede, eller paa det nærmeste 1 Dt. for hver af dets Indbyggere. Men da vor Verdensdel aarlig behøver 410 Mill. Dt. (354 Mill. til Konsum og 56 Mill. til Saakorn), kommer der til at

mangle 50 Mill., som altsaa maa tilføres andet Steds fra. Holder man Storbritannien og Irland udenfor, bliver det øvrige Europas Hvedeproduktion 340 Mill. Dt. og dets Forbrug 347 Mill. Dt., saa at det europæiske Fastland altsaa omtrent er i Stand til at forsyne sig selv med dets vigtigste Brødkorn.

Af de evropæiske Lande staar Frankrig øverst som Hvedeproducent. Det aarlige Gennemsnit er 80 Mill. Dt., og dog maa dette Land tilføre ikke mindre end 11 Mill. Dt. Hvede fra andre Lande. Først som Nummer to i Rækken kommer Rusland, som dog er mere end dobbelt saa folkerigt som Frankrig. Rusland kan med en Produktion af 72 Mill. Dt. udføre ikke mindre end 23 Mill. Dt. aarlig.

De britiske Øer frembringe omtrent 20 Mill. Dt. Hvede, men Produktionen aftager næsten for hvert Aar. Indførselen er stadig stigende og naar nu op over 42 Mill. Dt. aarlig. Her bekræftes altsaa den gamle Iagttagelse, at kun en mindre Del af den engelske Befolkning (i Øjeblikket ikke engang en Tredjedel) kan brødfødes af Landets egen Produktion. Endnu større er dette Misforhold i Schweiz, som kun frembringer 1 Mill. Dt. og maa indføre ikke mindre end $3\frac{1}{2}$ Mill. Dt. aarlig. Ogsaa Holland, Belgien og Grækenland indføre mere Hvede, end de selv frembringe, og det samme er Tilfældet med Sverig, Norge og Finland. I de to sidstnævnte Lande spiller Hveden iøvrigt en ringe Rolle baade som Produktions- og som Konsumartikel. — Danmarks Hvedeproduktion er beregnet til 1,3 Mill. Dt. aarlig. *)

*) Gennemsnittet for Aarene 1889—94 var ifl. Opgivelse i »Statistisk Aarbog« for 1896 (Side 84) 246,3 Mill. Pund eller c. 1,2 Mill. Dt.

Af Landene i fremmede Verdensdele kommer naturligvis de Forenede Stater i Nordamerika i forreste Linje med en aarlig Hvedeproduktion af 125 Mill. Dt. og en Export af 35 Mill. Dt. I de senere Aar er de Forenede Staters Hvedeproduktion dog snarere aftaget end tiltaget. Argentinas aarlige Hvedeproduktion skal nu være naaet op til 30 Mill. Dt., og maalt med det disponible udyrkede Areal er Muligheden for en yderligere Forøgelse uhyre, idet Argentinas samlede Areal af Hvedejord angives til 100 Mill. Hektarer (samtlige andre Landes Hvedeareal er c. 70 Mill. Hektarer). Det er for saa vidt beroligende for den gamle Verden at høre, at der klages over, at den argentinske Hvededyrkning ikke betaler sig.

Ved Opgørelsen af Forbruget pr. Indbygger vil det være rigtigt at fradrage de Kvantiteter, som anvendes til Udsæd. Efter dette Fradrag finder man, at Frankrig staar som Hvedelandet par *préférence* med et aarligt Forbrug af over 200 kilogram pr. Indbygger. Bortset fra Grækenland (169 kg.), hvis Opgørelse maaske kan mistænkes for at være mindre nøjagtig, følger derefter Belgien og de britiske Øer med omtrent 160 kg. pr. Indbygger. Et langt mindre Forbrug finder man for Tyskland, nemlig 60 kg. Sverig forbruger 57 kg., altsaa næsten lige saa meget som Tyskland og mere end Danmark (52 kg.) Forfatteren udtaler dog den Formodning, at Danmarks Hvedeforbrug er tiltaget i de sidst forløbne Aar*). Et ringe Hvedeforbrug pr.

*) I »Statistisk Aarbog« anf. St. er Danmarks Forbrug af Hvede (ligesom her, ekskl. Udsæden) beregnet at være: i Aarene 1889—91 gennemsnitlig 114,0 Pund pr. Indb. og i Aarene 1892—94 gennemsnitlig 141,4 Pund.

Indbygger have Norge (17 kg.) og Finland (14 kg.), og det store Produktionsland Rusland naar kun et Forbrug af 35 kg. pr. Indb. Naturligvis spiller Rugens udstrakte Anvendelse som Brødkorn en betydelig Rolle her. — De Forenede Stater antages at have et Hvedeforbrug af mindst 120 kg. aarlig pr. Indbygger.

Med Hensyn til Høstudbyttet staa Danmark øverst med et Udbytte af 2,300 kg. pr. Hektar; England kommer nær hertil med 2,000 kg., hvorefter følge Sverig (1,400), Tyskland (1,300), Frankrig (1,150) og Østrig (1,100), medens Balkanhalvøens Hvededyrkning kun giver 900 à 1,000 kg. og Ruslands endog kun 520 kg. pr. Hektar. — I de fremmede Verdensdele naar kun Canada med dets forholdsvis gamle Kultur til samme Hvedeudbytte som de bedre Lande i Europa, medens de Forenede Stater og Australien med Hensyn til Udbyttet endnu helt og holdent staa paa det extensive Landbrugs Standpunkt, samtidig med at disse Lande fra et maskinteknisk Synspunkt have drevet Dyrkningen op til den højeste hidtil opnaaede Fuldkommenhed. Det er iøvrigt værd at lægge Mærke til, at der ikke i Amerika hidtil har vist sig Spor til en Forandring i dette Forhold; tværtimod synes Udbyttet pr. Hektar at være noget nedadgaaende. Endnu mærkeligere er det, at det ikke er de gamle, østlige Stater, som vise det bedste Resultat, men tværtimod de nyoptagne Jorder i Vesten.

Den aarlige Produktion af Rug udgjorde i Gennemsnit i den tolvaarige Periode 1883—94 omtrent 334 Millioner Decitons, og omtrent samme Størrelse havde Produktionen i Aarene nærmest 1890, for hvilke

de følgende Tal ere beregnede. Af hele Verdens Rugproduktion avles omtrent 96 Procent i Europa, og af Lande i fremmede Verdensdele yde kun Nordamerika og Japan et nævneværdigt Bidrag (henholdsvis 7 og 6 Mill. Dt.) til Rugforsyningen. Indenfor Europa er det atter Rusland, som frembringer mest Rug, 180 Mill. Dt. eller mere end alle andre Lande tilsammen. Derefter følger Tyskland (58 Mill.), Østrig-Ungarn (32 Mill.) og Frankrig (17 Mill.). Sverig producerer 5,4 Mill., Danmark 4,3 Mill.*) og Norge 0,25 Mill. Dt.

Det langt overvejende Antal af Europas Stater maa indføre Rug, ialt c. 15 Mill. Dt., hvoraf Tyskland indfører Halvdelen og Sverig og Norge en Fjerdedel. Udførsel af Rug finder fortrinsvis Sted fra Rusland (12,5 Mill.) og fra Donaulandene.

Efter Fradrag af Udsæden finder man følgende Forbrug af Rug pr. Individ: Danmark 195 kg.**), Finland 147, Rusland 141, Sverig 128, Tyskland 109 og Norge 89 kg. Sidstnævnte Land har i Forhold til sin Folkemængde den største Import af Rug, nemlig omtrent 80 kg. pr. Indbygger.

Høstudbyttet er ligesom for Hveden stærkt varierende i de forskellige Lande. I Storbritannien er det 1,950 kg. pr. Hektar, i Norge 1,690, i Danmark 1,550, i Belgien 1,440, i Sverig 1,400 kg. Det laveste Udbytte finder man i de Forenede Stater (850 kg.), Spanien (700), Rusland (600) og Portugal (570 kg. pr.

*) Gennemsnittet for Aarene 1889—94 var 938,3 Mill. Pund eller c. 4,7 Mill. Dt. (Stat. Aarb.).

**) »Statistisk Aarbog« angiver Forbruget af Rug i Danmark saaledes: 1889—91 gennemsnitlig 428,5 Pund og 1892—94 gennemsnitlig 449,5 Pund pr. Individ.

Hektar). Det forholdsvis gode Udbytte i Norge har rimeligvis sin Grund i Landbrugets ringe Udstrækning i dette Land, hvilket medfører en omhyggeligere Behandling og fremfor alt maaske en rigeligere Gødning af den dyrkede Jord.

Bygget er den eneste af Hovedkornsorterne, hvis Dyrkning ikke er i Fremgang i vore Dage; der kan snarere konstateres en mindre Tilbagegang. Gennemsnitsproduktionen var i Aarene 1883—94 omtrent 191 Millioner Decitons aarlig. Heraf avles 150 Millioner i Europa, som selv kan forsyne sig med sit Behov af denne Sædart. Det største Kvantum avles i Rusland (36 Mill. Dt.), hvorefter følge Østrig-Ungarn (24 Mill.), Tyskland (22,6 Mill.), Storbritannien (18 Mill.), Spanien (11 Mill.) og Frankrig (10,4 Mill.). Sverig staar med en Produktion af 3,2 Mill., Danmark med 4,8 Mill.*) og Norge med 0,9 Mill. Dt. aarlig.

Ligesom Tilfældet er med de andre Sædarter, maa der ogsaa indføres Byg til Storbritannien, som køber ikke mindre end 8 Mill. Dt. aarlig eller mere end alle andre europæiske Lande tilsammen. Ogsaa Tyskland indfører betydelige Kvanta (over 4 Mill. Dt.). Byg udføres navnlig fra Rusland (9 Mill. Dt.), Østrig-Ungarn (4 Mill.) og Rumænien (2½ Mill.).

Forbruget af Byg pr. Indbygger udgør, efter Fradrag af Udsædsbeløbene, for Danmark 172 kg.**), for Norge 65 kg., for Storbritannien 64 kg., for Finland

*) Gennemsnittet for Aarene 1889—94 var 1048,8 Mill. Pund eller c. 5,2 Mill. Decitons. (Statistisk Aarbog).

***) 1889—91 gennemsn. 417,4 Pund, 1892—94 gennemsnitlig 467,7 Pund aarlig pr. Individ. (Statist. Aarb.).

55 kg., for Sverig 53 kg., for Tyskland 47 kg. og for Frankrig 25 kg.

Udbyttet pr. Hektar er størst i Holland (2,410 kg.), hvorefter følger Storbritannien (1,920 kg.), Norge (1,790 kg.), Belgien (1,770 kg.), Danmark (1,610 kg.) og Sverig (1,490 kg.), medens Rusland staar med et meget lavt Udbytte (530 kg. pr. Hektar).

Dyrkningen af Havre har i de senere Aar taget et ikke ubetydeligt Opsving. Dette gælder ikke blot de store Exportlande, men ogsaa saadanne Lande som England, hvor Kornproduktionen ellers er i Tilbagegang. Gennemsnitsudbyttet for den før nævnte Aarrække 1883—94 var 395 Mill. Decitons aarlig. Heraf avler de Forenede Stater 115 Mill., Rusland 95 Mill., Tyskland 45 Mill., Frankrig 40 Mill., Storbritannien 27,5 Mill., Østrig-Ungarn 27 Mill. Sverig staar med den forholdsvis betydelige Produktion af 10,1 Mill., Danmark med 5,5 Mill. *) og Norge med 1,6 Mill. Dt.

Af Betydning som Exportlande for Havre ere kun Rusland og Sverig, som aarlig udføre henholdsvis 10 Mill. og c. 2 Mill. Dt. Af Importlandene staar England som sædvanligt langt foran de øvrige, idet det indfører mere Havre (8 Mill. Dt.) end alle andre Lande tilsammen. Frankrig og Tyskland indføre aarlig hver c. 2½ Mill. Dt. Havre.

Det aarlige Forbrug i Forhold til Folkemængden er beregnet at være omtrent følgende (Udsæden er som sædvanlig fradraget): Danmark opviser det største

*) Gennemsnittet for Aarene 1889—94 var 1175,3 Mill. Pund eller c. 5,9 Mill. Decitons. (Statist. Aarb.).

Forbrug: 218 kg. pr. Indb.*), de Forenede Stater 165 kg., Sverig 137 kg., Frankrig 100 kg., Storbritannien 85 kg., Tyskland og Belgien 80 kg. De Lande, som forbruge mindst Havre i Forhold til Folkemængden, ere: Italien (9 kg.), Spanien (6 kg.), Portugal (3 kg.) og Grækenland (1 kg. pr. Individ).

Udbyttet af Havrehøsten er i Almindelighed lavere end for de øvrige Sædarter, hvilket vel hænger noget sammen med, at Havren i Reglen maa nøjes med den sletteste Jord. I Belgien, Norge, Holland og England avles der fra 1,600 til 1,700 kg. pr. Hektar, i Sverig og Danmark 1,300 kg., i Tyskland c. 1,150 og i Frankrig 1,080 kg. I Rusland giver Havredyrkningen kun 610 kg. pr. Hektar.

Produktionen af Majs giver fra Aar til Aar et mere veksellende Udbytte end de øvrige Sædarter, hvilket har sin Grund i, at Majsen for største Delen avles i et enkelt Land (de Forenede Stater). En fejlslagen Høst rammer derfor som oftest hele Majsproduktionen, medens for de andre Sædarters Vedkommende rig og slet Høst under de forskellige Himmelstrøg udlignes imod hinanden. Vi se da ogsaa, at medens Gennemsnitsproduktionen for Aarrækken 1883—94 var 536 Mill. Decitons, har Aarsudbyttet svinget mellem saadanne Yderligheder som 643 Mill. Dt. i 1889 og 392 Mill. Dt. i 1894. Gennemsnitsudbyttet for 1881—90 var i de Forenede Stater 411 Mill. Dt., i Ungarn 25 Mill., i Italien 19 Mill. og i Rumænien 15 Mill. Dt.,

*) Forbruget var ifl. Statist. Aarb. i 1889—91 gsntl. 486,7 Pund og i 1892—94 gsntl. 484,0 Pund aarl. pr. Indb.

medens intet af de øvrige Lande naaede en Gennemsnitsproduktion af over $6\frac{1}{2}$ Mill. Dt. — Udbyttet pr. Hektar var i Australien 1890 kg., i de Forenede Stater 1,430 kg., i Europa i Almindelighed 1,100 kg. og derunder.

A. J.
